

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การศึกษาสภาพการเลี้ยงไก่คอกอ่อนของเกษตรกรในจังหวัดพัทลุง

5.1.1.1 สภาพการเลี้ยงไก่คอกอ่อนของเกษตรกรในจังหวัดพัทลุงเป็นแบบพื้นบ้าน

5.1.1.2 เกษตรกรส่วนใหญ่สร้างโรงเรือนสำหรับเลี้ยงไก่

5.1.1.3 เกษตรกรนิยมปล่อยให้ไก่หากินอาหารตามธรรมชาติในช่วงกลางวันและเสริมอาหารในช่วงเย็น โดยใช้ข้าวเปลือกเป็นอาหารเสริมหลัก

5.1.1.4 ความถี่ในการให้อาหารเสริมไม่มีความแน่นอน ทั้งนี้จะผันแปรไปตามความพึงพอใจและความสะดวกของเกษตรกรผู้เลี้ยง

5.1.1.5 ไก่คอกอ่อนส่วนใหญ่ได้รับการทำวัคซีนป้องกันโรคระบาด (ร้อยละ 56.5) แต่ทั้งนี้เกษตรกรร้อยละ 100 ไม่เคยถ่ายพยาธิทั้งภายในและพยาธิภายนอก

5.1.2 การศึกษาสมรรถภาพการเติบโตของไก่คอกอ่อนในรูปแบบการเลี้ยงของเกษตรกร

5.1.2.1 ไก่คอกอ่อนที่เลี้ยงในโรงเรือนตลอดเวลา มีน้ำหนักตัวดีกว่าไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยหากินตามอาหารตามธรรมชาติและเสริมอาหาร ($P < 0.05$)

5.1.2.2 ไก่คอกอ่อนที่เลี้ยงแบบปล่อยหากินตามอาหารตามธรรมชาติและเสริมอาหาร มีเปอร์เซ็นต์การเลี้ยงรอดต่ำกว่ากลุ่มที่เลี้ยงในโรงเรือนตลอดเวลา (ร้อยละ 55 และ 75 ตามลำดับ)

5.1.2.3 ลักษณะซากไก่คอกอ่อนที่เลี้ยงแบบปล่อยหากินตามอาหารตามธรรมชาติและเสริมอาหาร มีน้ำหนักซากและมีปริมาณชิ้นส่วนนอกและส่วนโครงร่างเมื่อคิดเป็นร้อยละต่ำกว่า ($P < 0.05$) แต่มีปริมาณชิ้นส่วนน่องเมื่อคิดเป็นร้อยละมากกว่าไก่ที่เลี้ยงในโรงเรือนตลอดเวลา ($P < 0.05$) แต่ไก่ทั้งสองรูปแบบการเลี้ยงมีปริมาณชิ้นส่วนสะโพกและปีกเมื่อคิดเป็นร้อยละไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$)

5.1.2.4 ไก่คอล่อนกลุ่มที่อยู่ในโรงเรือนมีสมรรถภาพการเติบโตดีกว่าไก่คอล่อนกลุ่มที่เลี้ยงแบบปล่อยและเสริมอาหาร โดยมีระยะเวลาในการเลี้ยงสั้นกว่า ทำให้เกษตรกรมีกำไรในการเลี้ยง

5.1.3 การศึกษาสมรรถภาพการเติบโตของไก่คอล่อนเปรียบเทียบกับไก่พื้นเมือง

5.1.3.1 ไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองซึ่งเลี้ยงปล่อยหากินธรรมชาติและเสริมอาหารมีประสิทธิภาพการเติบโตไม่มีความแตกต่างกัน

5.1.3.2 เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมีกำไรในการเลี้ยงสูงกว่าเกษตรกรที่เลี้ยงไก่คอล่อน (9.79 บาท) เพราะไก่คอล่อนมีอัตราการรอดชีวิตเมื่อเลี้ยงแบบปล่อยให้หากินอาหารตามธรรมชาติต่ำกว่าถึงร้อยละ 30

5.1.4 การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีในกล้ามเนื้อและหนังของไก่คอล่อนเปรียบเทียบกับไก่พื้นเมืองและไก่กระทุง

5.1.4.1 กล้ามเนื้ออกส่วน *Pectoralis major* ของไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองมีปริมาณความชื้นและปริมาณคอเลสเตอรอลที่ละลายได้ต่ำกว่าแต่มีปริมาณโปรตีน ไขมัน และคอเลสเตอรอลทั้งหมดสูงกว่าไก่กระทุง ($P < 0.05$) แต่มีปริมาณไขมันในกล้ามเนื้อไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$)

5.1.4.2 กล้ามเนื้อสะโพกของไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองมีปริมาณความชื้น คอเลสเตอรอล และคอเลสเตอรอลที่ละลายได้ต่ำกว่า แต่มีปริมาณโปรตีนและคอเลสเตอรอลทั้งหมดสูงกว่าไก่กระทุง ($P < 0.01$) แต่กล้ามเนื้อสะโพกของไก่ทั้งสามพันธุ์มีปริมาณไขมันไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$)

5.1.4.3 หนังไก่คอล่อนมีปริมาณความชื้น และคอเลสเตอรอลทั้งหมดสูงสุด รองลงมาคือหนังไก่พื้นเมืองและไก่กระทุง ตามลำดับ ($P < 0.05$)

5.1.4.4 หนังไก่คอล่อนมีปริมาณไขมันต่ำที่สุด รองลงมาคือไก่พื้นเมือง และไก่กระทุง ตามลำดับ ($P < 0.05$) ขณะที่หนังของไก่ทั้งสามพันธุ์มีปริมาณคอเลสเตอรอลไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$)

5.1.4.5 หนังของไก่พื้นเมืองทั้งสองสายพันธุ์มีปริมาณโปรตีนและคอเลสเตอรอลที่ละลายได้ไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$) แต่สูงกว่าไก่กระทุง ($P < 0.05$)

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ในแง่ของการผลิต

5.2.1.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพ (performance) การเติบโตและการให้ผลผลิตของไก่คอก่อน

5.2.1.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเลี้ยงดูไก่คอก่อนอย่างเป็นระบบ

5.2.2 ในแง่ของการจัดการสุขภาพ

5.2.2.1 ควรส่งเสริมให้เกษตรกรทำวัคซีนเพื่อป้องกันโรคระบาดและถ่ายพยาธิภายใน-ภายนอก ทั้งนี้เพื่อลดอัตราการตายในฝูง

5.2.3 ในแง่ของการปรับปรุงพันธุ์

5.2.3.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรมของไก่คอก่อน และกำหนดแนวทางในปรับปรุงสายพันธุ์ไก่สายพันธุ์นี้เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุด

5.2.4 ในแง่ของการตลาด

5.2.4.1 ควรมีการส่งเสริมในด้านการบริโภค ซึ่งจะมีผลทำให้มีการเลี้ยงไก่ไก่สายพันธุ์นี้เพิ่มขึ้น

5.2.4.2 ควรมีการพัฒนาเทคนิคในการเลี้ยงและการแปรรูปเนื้อไก่คอก่อนเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีลักษณะเฉพาะ (uniqueness) สำหรับส่งเสริมการบริโภค